

Τοῦ Φιλοστράτου τούτου ἔγγονος καὶ τελευταῖος ἐκ τῶν διαπρεψάντων ἐν τῇ φιλοσοφικῇ ταύτῃ οἰκογενεῖα εἶναι **Φιλόστρατος ὁ τέταρτος**, τοῦ ὁποίου διεσώθη συγγραμμάτων, ἐπιγραφόμενον ἐπίσης «Εἰκόνες», ἐν ᾧ ὁ συγγραφεὺς ἠθέλησε νὰ μιμηθῇ τὸν Πάππον, ἀλλ' ὑπολείπεται αὐτοῦ οὐ μόνον διότι ἡ περιγραφή δὲν χωρεῖ μετὰ τῆς αὐτῆς δεξιότητος, ἀλλὰ καὶ διότι δὲν παρέχει τὴν ἀληθινὴν ἐντύπωσιν πιστῆς καὶ ἀκριβοῦς περιγραφῆς· ὅπωςδὴποτε ὁμως καὶ τὸ ἔργον τοῦτο δὲν εἶναι εὐκαταφρόνητον καὶ καταδεικνύει ὅτι καὶ οὗτος εἶχε τὴν ιδιάζουσαν εἰς τοὺς Φιλοστράτους συγγραφικὴν ιδιοφυΐαν.

Τοσαῦτα εἶναι ὅσα γινώσκωμεν περὶ τῆς φιλοσοφικῆς ταύτης οἰκογενείας τῶν Λημνίων Φιλοστράτων, τῶν ὁποίων αἱ συγγραφαὶ δὲν περιέχουσι σοφιστικὸν κόμπον καὶ κενότητα φράσεων, ὥς συνήθως συνέβαινε παρὰ τοῖς σοφισταῖς, ἀλλ' ἐγκλείουσι σπουδαίας καὶ πολυτίμους εἰδήσεις, ἐνδιαφερούσας πάντα ἐπιθυμοῦντα νὰ νοήσῃ ἐπακριβῶς τὸν βίον τῶν χρόνων ἐκείνων. Δυστυχῶς τὰ πλείστα τῶν συγγραμμάτων αὐτῶν κατεστράφησαν, ἀλλὰ καὶ ἐκ μόνων τῶν περισωθέντων κρίνων τις, δὲν δύναται εἰμὴ νὰ θαυμάσῃ τὸ μακρὸν καὶ περισπούδαστον φιλογικὸν ἔργον τῆς οἰκογενείας τῶν Φιλοστράτων, συντελεσθὲν καθ' ἣν μάλιστα ἐποχὴν ἡ Ἑλλάς εὕρισκετο ἐν πλήρει παρακμῇ καὶ καταπτώσει.

Ἐν Ἀθήναις, Ἰούνιος 1916

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ Σ. ΚΑΡΑΒΙΑΣ

Κοπλιμέντο εἰς γεροντοκόρην

Δεσποινίς Πελαγία. — Εἰς τοὺς χοροὺς ἡμπορῶ νὰ πηγαίνω ἰατρὲς ;
Ἰατρός. — Νὰ σὰς πῶ, σεῖς ἔχετε ἀνάγκην νὰ κινήσθε, γιατί ἡ ἀκνησία σὰς βλάπτει. Καλλίτερα νὰ τοὺς ἀποφεύγετε.